

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 623/2026
03.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Мирослава Милошевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лазаревцу К.бр.64/24 – Кв.бр.72/26 од 20.03.2026. године и Вишег суда у Београду Кж2.бр.647/26 од 20.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Мирослава Милошевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лазаревцу К.бр.64/24 – Кв.бр.72/26 од 20.03.2026. године и Вишег суда у Београду Кж2.бр.647/26 од 20.04.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лазаревцу К.бр.64/24 – Кв.бр.72/26 од 20.03.2026. године према окривљеном АА је, на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП, одређен притвор који му се има рачунати од дана и часа лишења слободе и може трајати до објављивања пресуде, а по том решењу најдуже 60 дана.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2.бр.647/26 од 20.04.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Мирослава Милошевића, која је изјављена против решења Основног суда у Лазаревцу К.бр.64/24 – Кв.бр.72/26 од 20.03.2026. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Мирослав Милошевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреда одредаба члана 68, члана 70, члана 211. став 1. тачка 1), члана 212. и члана 438. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине решења Основног суда у Лазаревцу К.бр.64/24 – Кв.бр.72/26 од 20.03.2026. године и Вишег суда у Београду Кж2.бр.647/26 од 20.04.2026. године тако што ће „окривљеног пустити

да се брани са слободе или донети меру кућног притвора под електронским надзором или применити неку од других блажих мера“.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац по службеној дужности окривљеног АА као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводи повреде одредаба чланова 68. и 70. ЗКП, истицањем да је окривљеном повређено право на одбрану јер суд није предузео све мере да се окривљени лично обавести о датуму одржавања главног претреса. Поред тога, бранилац као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду одредбе члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП, истицањем да како је окривљени више пута приступао на главне претресе, између осталог је и био доведен из КПЗ док је издржавао казну, те како се окривљени јавио по потерници од 12.02.2024. године и дао адресу боравишта и како има стално пребивалиште у Републици Србији, то по браниоцу нису испуњени услови за одређивање притвора према окривљеном на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП. Осим тога, бранилац као разлог подношења захтева наводи и повреду одредбе члана 212. ЗКП, истицањем да је одређивањем притвора окривљеном као најтеже мере за обезбеђење његовог присуства на главном претресу, суд прекршио начело супсидијарности и сразмерности, будући да након дана 12.02.2024. године осим позивања окривљеног и наредбе за његово принудно довођење није покушана примена блажих мера као што су одређивање кућног притвора са електронским надзором, обавеза јављања полицијској станици или јемство. Такође, бранилац као разлог подношења захтева наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. ЗКП, не означавајући при томе о ком ставу и тачки члана 438. ЗКП се ради, али из навода поднетог захтева и то да суд у побијаним решењима није дао аргументоване разлоге везано за испуњеност услова за одређивање притвора према окривљеном на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни суд закључује да бранилац наведена нижестепена решења побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Бранилац у поднетом захтеву истиче и да је суд непотпуно утврдио чињенично стање, уз оспоравање при томе чињеничног утврђења и закључка суда да окривљени очигледно избегава да дође на главни претрес, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац по службеној дужности окривљеног нижестепена решења побија због повреда одредаба члана 68, члана 70, члана 211. став 1. тачка 1), члана 212, члана 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца по службеној дужности окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Мирослава Милошевића одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић